KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 12. MARTS 1981 [1]

Pieter Willem Seton
mod Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

Sag 37/81 R

I sag 37/81 R

PIETER WILLEM SETON, tjenestemand ved Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, La Hulpe (Belgien), ved advokat Marcel Slusny, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Ernest Arendt, 34, rue Philippe II,

sagsøger,

mod

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER, ved Jörn Pipkorn, medlem af Kommissionens juridiske tjeneste, som befuldmægtiget, bistået af advokat Daniel Jacob, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Kommissionens juridiske konsulent Oreste Montalto, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

sagsøgt,

vedrørende en begæring om udsættelse i form af en foreløbig forholdsregel af gennemførelsen af en afgørelse fra Kommissionen om forflyttelse af sagsøgeren inden for generaldirektorat VII, transport,

afsiger

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING, der i henhold til procesreglementets artikel 96, stk. 1, varetager præsidentens opgaver,

følgende

1 — Processprog: Fransk.

KENDELSE

Sagsfremstilling

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens justitskontor den 18. februar 1981, har Seton, der er tjenestemand ved Kommissionen i lønklasse A 4, anlagt sag med påstand om annullation af en afgørelse, hvorefter han forflyttes inden for generaldirektorat VII, transport, genindsættelse i en stilling, der svarer til den tidligere, og tilkendelse af erstatning på en million BFR, hvilket beløb eventuelt kan suppleres under retsforhandlingerne.

2 Sagsøgeren indgav samme dag i henhold til tjenestemandsvedtægtens artikel 91, stk. 4, en begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om omgående udsættelse af de foranstaltninger, der var truffet, og som bestod i, at han var blevet frataget sin stilling som chef for en særlig tjenestegren, at han var blevet flyttet fra det lokale, hvor han arbejdede, og at han var blevet stillet til rådighed for kontorchefen for den afdeling, hvortil han var blevet overflyttet.

3 Det fremgår af sagen, at Kommissionen den 8. oktober 1980 under sit 575. møde besluttede, i forbindelse med reorganiseringen af generaldirektoratet for transport, pr. 1. november 1980 at nedlægge den særlige tjenestegren VII-A-4 (social harmonisering), som sagsøgeren var chef for, og at overføre den pågældende til afdeling VII-B-1, der fremover bl.a. skulle udføre det arbejde, der tidligere blev udført af den nedlagte tjenestegren.

4 Sagsøgeren, der af sine overordnede var blevet underrettet om disse dispositioner, bl.a. ved en tjenstlig meddelelse af 23. oktober 1980 fra kontorchefen for den nye afdeling VII-B-1, og ved en rundskrivelse af 30. oktober 1980 fra generaldirektøren for transport, blev opfordret til at tiltræde sin nye stilling på den af Kommissionen fastsatte dato.

5 Ved skrivelse af 30. januar 1981 meddelte direktøren for personaledirektoratet sagsøgeren, at generaldirektøren for personale og administration i medfør af de foranstaltninger til reorganisering af generaldirektorat VII, der var blevet vedtaget af Kommissionen, havde besluttet at placere ham ved afdeling VII-B-1 (markedspolitik; arbejdsbetingelser) med virkning fra 1. november 1980. Denne beslutning blev bekræftet den 9. februar 1981 i en skrivelse, som generaldirektøren for personale og administration sendte til sagsøgeren.

6 I stævningen gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning bevirker, at han degraderes i tjenesteretlig henseende, at han mister sin stilling som chef for en tjenestegren, at han berøves sit personale, at han fremover er underlagt en kollega i samme lønklasse, og at han således fratages ansvaret for det arbejdsområde, som han hidtil havde haft. Han mener endvidere, at de foranstaltninger, der er truffet over for ham, er en skjult disciplinær sanktion som følge af, at han har stået i modsætningsforhold til sine overordnede vedrørende visse spørgsmål angående Fællesskabets transportpolitik. Han er endelig af den opfattelse, at hans forflyttelse i betragtning af hans alder kan ødelægge hans muligheder for forfremmelse, og at den vil have til følge, at han inden for kort tid vil kunne blive fjernet fra Kommissionens tjenestegrene.

7 Kommissionen anfører, at nedlæggelsen af den særlige tjenestegren, som sagsøgeren tidligere ledede, og dennes forflyttelse er et led i en administrativ reorganisering omfattende forskellige generaldirektorater, hvoriblandt generaldirektoratet for transport, med det formål at formindske antallet af administrative enheder. I forbindelse med denne reorganisering er ikke mindre end 22 afdelinger og 28 særlige tjenestegrene blevet nedlagt, herunder den af sagsøgeren ledede tjenestegren, der sammen med de tidligere afdelinger VI-B-1 og VII-B-2 vil indgå i en ny afdeling VII-B-1. Ifølge Kommissionen har der inden for det pågældende generaldirektorat, forud for denne reorganisering, været afholdt omfattende høringer, hvori sagsøgeren har deltaget.

8 Kommissionen mener, at sagsøgeren ikke har været i stand til at føre bevis for, at sagen er uopsættelig, og at den anfægtede foranstaltning kan påføre ham nogen form for skade, og da slet ikke en uoprettelig skade. De opgaver, som han har fået betroet i den nye afdeling VII-B-1, svarer ifølge Kommis-

sionen til de stillingsbetegnelser, der er vedtaget ved Kommissionens beslutning, der blev offentliggjort i Personaleposten, nr. 272, af 4. september 1973. Hvis sagsøgeren får medhold i realiteten, vil han indtræde i sin tidligere stilling; med hensyn til hans muligheder for forfremmelse, vil de på ingen måde blive berørt af den anfægtede foranstaltning, Derimod vil en udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning tilsidesætte tjenstlige hensyn ved at rejse tvivl om reorganiseringen af generaldirektoratet for transport.

9 Da parterne på udtømmende vis har fremført deres respektive synspunkter i deres skriftlige indlæg og fremlagt alle de dokumenter, der er nødvendige for at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler, er det ikke fundet nødvendigt at foretage bevisførelse eller lade parterne afgive mundtlige indlæg.

Grunde

10 Ifølge procesreglementets artikel 83, stk. 2, påhviler det sagsøgeren at angive dels de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, dels de faktiske og retlige grunde, der umiddelbart berettiger iværksættelsen af den foreløbige forholdsregel, som der nedlægges påstand om.

11 Uden at det findes nødvendigt at behandle den anden betingelse i nævnte bestemmelse, er det tilstrækkeligt at konstatere, at sagsøgeren i nærværende sag ikke har ført noget bevis for uopsætteligheden af den begærede forholdsregel.

12 Det fremgår nemlig af de på dette trin fremførte oplysninger, at sagsøgeren i den nye tjenestegruppe, hvortil han er overført som følge af reorganiseringen af generaldirektorat VII, kan udføre opgaver, der svarer til hans lønklasse, og at der ikke over for ham er truffet foranstaltninger, som der ikke kan rådes bod på, såfremt han måtte vinde den anlagte sag.

13 Begæringen om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede beslutning kan derfor ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING, der i henhold til procesreglementets artikel 96, stk. 1, varetager præsidentens opgaver:

1. **Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 12. marts 1981.

A. Van Houtte
Justitssekretær

P. Pescatore
Formand for anden afdeling